

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

§. vnicus. De lege ciuili.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

domestica, à Patrefam posita. Nam legem condere est actus jurisdictionis pertinens ad totam multitudinem, vel personam publicam, quæ totius multitudinis curam gerit: At qui communitas V. C. Sartori non facit talem publicam multitudinem, in qua potestas singulos puniendi resideat, nisi vi mutui obligauerint membra ad pœnas conuentionales.

NB. Parentes & Præceptores possunt intra limites suæ potestatis obligare sub peccato mortali, in materia huius obligationis capax sit; statuta tamen domestica plerunque tantum sub pœna obligat.

§. Vnicus.

De Lege Ciuiti.

7 **L**eges naturales immutabiles sunt, (pér se quidem per accidens tamen mutantur ratione obiecti, sicut suum cuique ius tribuere, naturalis iuris est: cum tamen obligatio cessat, si furiosus depositum ensec repeat) positivæ autem arbitriæ, ideoque variæ apud varias gentes: quia sicut Principis vel populari arbitratu positæ fuerunt: ita etiam tolli vel abrogari possunt, cum ita visum fuerit.

Discrimen est inter ius naturale & gentium. Ius gentium & medium occupatio, ædificatio, munitiones, bella, captiuitates, seruitutes, postliminia, fœderationes, paces, inducere, legatorum non violandorum religio, connubia inter alienigenas prohibita. Hoc indecum appellatur, quia eo iure omnes fieri genti videntur.

8 **S**ilex canonica contraria sit legi ciuili circumstans Ecclesiasticam, ciuilis sublata censetur: V. C. quæ prohibet mulieri, ne intra annum viduitatis nubatur. Si

bat. Sin verò circa aliam materiam, vtraque in suo
foco seruanda est.

NB. Mira est Conspiratio inter ius civile & canonicum: Hinc nemo bonus Casista nisi legū ciuilium aliqualem cognitionem habeat, tum quia multa decreta Pontificum ex iure ciuili sumpta, tum quia leges ciuiles, si iustae sunt, & sacris Canonibus non repugnant in Conscientia obligant.

NB. Clerici vel Monachi ex Claustris exeuntes, & ius ciuale audientes, excommunicantur quidem, sed non, si intra claustrum leges ciuiles inspiciant, & eorum intellectum addiscant, ad sacros Canones rite intelligendos & docendos, & occurrentes conscientiae casus dissoluendos.

C A P. IX.

Vtrum Legislator propria lege obligetur.

Legislator alius est absolutus, V. C. Papa, Imperator, Rex, Episcopi, Duces Imperii, &c. quamuis horum aliqui inferendis legibus certarum personarum consilium adhibere debent, ut Rex Arragoniæ, & Rex Poloniæ, procerum regni in Comitiis: alius Legislator est dependens.

NB. 1. Legislator, qui solus legem condere non potest, V. C. Metropolitanus inter Coëscopos; Dux Venetus inter Senatores; Prelatus in Capitulo: communibus legibus in synedrio latis astringuntur. Multo verò magis, si tota communitas legem ferat, singulicorum obligabuntur.

NB. 2. Leges, quarum obseruatio æquè Principem decet, ac subditos astringunt principem, V. C. Ieiunium Ecclesiasticum, abstinentia, confessio annua, Quæ verò propriæ subditorum, V. C. Ne quis armatur

G ferat